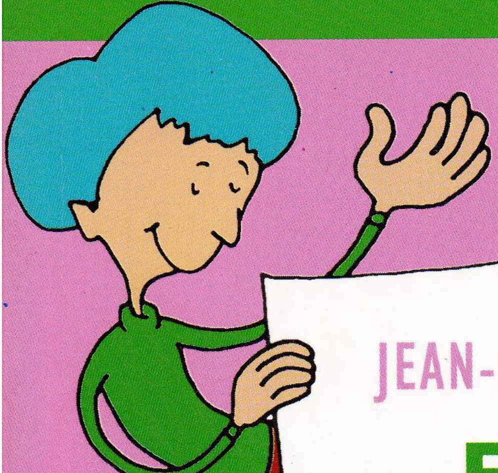
COLECŢIA RÂSUL LUMII

JEAN-CLAUDE CARRIÈRE

Frânturi din astă lume

HUMANITAS

JEAN-CLAUDE CARRIÈRE (n. 1931 în Franța, la Colombière-sur-Orb, Hérault) este actor, desenator, scenarist și scriitor. Romanul *Lézard*, apărut în 1957, îi consfințește debutul literar și anunță un prozator spiritual și talentat. Carrière nu renunță la literatură, dar în paralel începe să scrie scenarii pentru Pierre Étaix și Jacques Tati. Colaborează vreme de nouăsprezece ani cu Luis Buñuel și devine astfel unul dintre scenariștii excelent cotați pe plan mondial. Lucrează cu mari regizori ai lumii (Milos Forman, Jean-Luc Goddard etc.), dar se exersează și în registrul dramatic, scriind piese în colaborare cu Jean-Louis Barrault și Peter Brook). Face adaptări pentru ecran, realizează filme de televiziune, publică romane și eseuri. Este autorul bestsellerului *Cercul mincinoșilor* și scrie două cărți incitante în colaborare cu Guy Bechtel: *Dicționarul prostiei* și *Cartea ciudaților*.

JEAN-CLAUDE CARRIÈRE

Frânturi din astă lume

Traducere din franceză de
DANA LIGIA ILIN

HUMANITAS
BUCUREȘTI

Coperta și ilustrația
GABI DUMITRU

JEAN-CLAUDE CARRIÈRE
DÉTAILS DE CE MONDE

Toate frânturile de lume înseamnă iubire.
RUMI

Jurnal intim (fragmente)

Moartea poate să vină în orice clipă. Se cuvine să ne gândim la asta cât mai des. De exemplu, de câte ori încep un tub de pastă de dinți, mă întreb dacă o să apuc să-l termin.

*

Un prieten al meu are câte un port în fiecare fată.

*

Evit să mă privesc în oglindă, dar oglinda insistă.

*

N-am nimic în afară de serviciu, nevastă, familie, bani, sănătate. Absolut nimic.

*

Cu cât mă gândesc mai mult la mine, cu atât îmi par mai egocentric. Și sunt sincer.

*

Așa m-am născut eu, fără noroc. Sunt sigur că, dacă aș deveni celebru, n-ar ști nimeni.

*

Am doi frați, unul medic, celălalt bolnav.

*

Sunt partizanul declarat al libertății mele de exprimare.

*

Ne înțelegem de minune, nevastă-mea și cu mine. De exemplu, când sunt obosit, ea se odihnește. Și când fac amor, ea are orgasm.

*

Gândesc, deși exist.

*

Îmi plac anotimpurile. Îmi place să-mi fie frig iarna și cald vara. Îmi place să mi se scoale primăvara și să fiu trist toamna.

*

Am un somn foarte ușor. Noaptea trecută, m-a trezit zgomotul unui păianjen.

*

Lumea e în declin. Mă feresc să le spun prietenilor că sunt sănătos tun.

*

Am văzut un bărbat pedalând singur pe un tandem. Mi-am zis: ia uite, un văduv.

*

Să tăcem, asta se înțelege fără s-o spui.

*

Să fiu eu singurul care sunt doi?

*

Mi-e tare greu să-mi imaginez infinitul. Cât despre finit, mi-e imposibil.

*

Sunt cu totul de acord să mă culc odată cu găinile, cu condiția ca, uneori, să mă culc cu puicuțele.

*

Fie ca bunul Dumnezeu să vă ierte, doamnă, păcatele, care – vai! – nu sunt ale mele.

*

O sinucidere epocală a fost cea a tatălui meu. A pregătit totul, și-a făcut testamentul, și-a pus treburile în ordine, a fixat data și ora – și, cu patru zile înainte, a murit din cauza unui atac de cord.

*

Am vizitat salonul mulțumirii de sine. Era acolo lume ca la balamuc.

*

De atâta mângâiat, mi s-a îngroșat pielea.

*

Femeile nu sunt niciodată mai frumoase ca atunci când spun adio. Uneori sunt mai puțin frumoase când revin.

*

Fericite sunt popoarele întotdeauna învinse, care n-au zile libere în care să-și sărbătorească victoriile.

*

În dimineața asta, m-am trezit mulțumit, având conștiința împăcată. Am visat că-i dădeam bani unui amărât.

*

Sunt sclavul tău. Poți face din mine tot ce vreau.

*

Îmi amintesc de ceea ce n-am cunoscut. Restul îl uit.

*

Te iubesc. Fără tine, sunt ca un talger care încearcă să cânte de unul singur.

*

După-amiaza, mă așez și cuget. Uneori, doar mă așez.

*

Nu pot să mă însor. Nu pot să-i fac așa ceva unei femei!

*

Aud un clopot care bate. Sper că nu e al meu.

*

Sunt și eu ca toată lumea, nu semăn cu nimeni.

*

Ombilicul dumneavoastră nu mă interesează.

*

Toate aceste amintiri care ne așteaptă...

*

Am tendința să mă simt întotdeauna nevinovat, chiar dacă nu am greșit cu nimic.

*

Am două urechi, doi ochi și o singură gură. Mănânc cât patru.

*

Nu cunosc pe nimeni. Într-o zi, a sunat cineva la ușă. O femeie voia informații despre vecinii mei, pe care nu-i cunosc. A doua zi, a venit iar. Și iar mi-a cerut informații. I-am spus: nu-i cunosc. A plecat. Îi duc dorul.

*

Am visat că nu reușeam să adorm.

*

În acest moment, oamenii mor ca muștele. Ca urmare, sunt din ce în ce mai multe muște.

*

Un post foarte căutat: bibliotecar în iad.

*

Fac numai bine: ce-aș putea face altceva?

Dialoguri

NIMENI
NU ESTE
INDISPENSABIL

— Taci.
— Da' nu zic nimic.
— Ba da. Vezi bine că vorbești.

*

— Zi unu.
— Unu.
— Zi doi.
— Doi.
— Zi trei.
— Trei.
— Zi patru.
— Patru.
— Ce altceva mai știi să zici?
— Cinci.

*

— Vii cu mine?
— Unde?
— Unde vrei tu.
— Atunci nu vin.

*

— În cât suntem azi?
— În 21.
— Ba nu, în 22.
— Atunci de ce mă întrebi?

*

— Avem amândoi exact aceleași gusturi.
— Atunci unul dintre noi greșește.

*

— Ți-ai spus rugăciunea?
— Nu.
— Ai făcut bine.

*

— Pariezi pentru sau împotrivă?
— Împotrivă.
— Și eu. Pe ce pariem?

*

— Ce păcat că Dumnezeu nu există.
— De ce?
— Pentru că, dacă ar exista, ar putea muri.

*

— În India se mănâncă folosindu-se bețișoarele?
— Da, în restaurantele chinezești.

*

— Mă duc la veterinar.
— Ce te supără?

*

— Am citit undeva că un tânăr s-a îndrăgostit de o scară.
— Liftul o să crape de gelozie.

*

— Ați citit *Memoriile lui Hadrian*?
— Da, dar am uitat tot.

*

— E tare urât aici, zice o femeie aflată la spital.
— N-aveți un prieten?
— Ba da, dar nu e bolnav.

*

— Mi-e cam frig.
— Pune-ți ceasul.

*

— Te doare aici?
— Nu.
— Dar aici?
— Nici acolo.

— Dar aici?
— A, da... Mulțumesc...

*

— Credeți în Dumnezeu?
— N-aș crede.

*

— Faptul că s-a trecut de la pana de gâscă la toc și la peniță a schimbat literatura?

— Nu bag mâna-n foc. Dar a schimbat, fără-ndoială, viața gâștelor.

*

— Ce preferi, să-ți spun adevărul sau să te mint?
— Să-mi spui adevărul.
— Mincinosule.

*

— Ceea ce spuneți dumneavoastră nu stă în picioare! Nu e rezonabil! Nu e cartezian!

— Ei, na, cartezian! Puțin îi pasă publicului de Cartez!

*

— Ce fac îngerii când plouă?
— Devin ploaie.

*

— Nevastă-mea a plecat cu altul.
— Cel mai bun prieten al dumneavoastră?
— Acum, da.

*

— Te-ai mâniat?
— Da.
— Și care a fost rezultatul mâniei?
— Că nu mai sunt mânios.

*

— Și soțul, ce meserie are?
— Paznic la închisoare, pe viață.

*

— Înainte citeam poezii pe terasele cafenelelor.
— Și acum?
— Acum beau.

*

— Dumnezeu a spus: „Creșteți și înmulțiți-vă!"
— Dar n-a avut decât un fiu.

*

— Nu m-ai înțeles niciodată.
— Nu înțeleg ce vrei să zici.
— Păi, vezi?

*

— O să mă mai iubești și când o să fiu ramolit, bolnav și fără o lețcaie?

— O, da. Dar ce tare o să-mi lipsești!

*

— Ce faci mâine?

— Nimic.

— Și poimâine?

— Nu cine știe ce.

— Atunci, ne vedem mâine?

scenă care se poate introduce în orice piesă

Cei doi actori abandonează textul pentru câteva clipe și poartă următorul dialog:

— Domnule, nici vorbă c-ar fi liniștitor.

— Ce vreți să ziceți?

— Ceea ce zic.

— Ziceți: nici vorbă c-ar fi liniștitor. Asta înseamnă că sunteți liniștit?

— A, nu, domnule, dimpotrivă.

— Sunteți deci îngrijorat?

— Sunt îngrijorat.

— Păi atunci, ca să vă exprimați corect, ar trebui să ziceți: nici vorbă c-ar fi îngrijorător.

— Ba pardon, domnule. Dacă zic „nici vorbă c-ar fi îngrijorător", asta înseamnă că nu mă îngrijorez, pentru că nu e nici vorbă c-ar fi îngrijorător. Or, după cum v-am zis, mă îngrijorez.

— Ba nu, ba nu, vă înșelați, zău așa. „Nici vorbă c-ar fi îngrijorător" înseamnă că sunteți îngrijorat, ca să nu zic alarmat, pentru că „nu e nici vorbă c-ar fi îngrijorător" este echivalent cu: nici nu încape vorbă că este îngrijorător. Pricepeți?

— Vă spun că vă înșelați.

— Și eu vă spun că nu!
— Eu vă zic că da!
— Eu vă zic că nu!
Cei doi actori se întorc către public și unul dintre ei întreabă:
— E în sală vreun doctor în filologie?

Constatări
urmate de
Proverbe

Se poate începe cu orice, chiar și cu începutul.

*

E cât se poate de greu să-i faci să râdă pe oamenii cumsecade. Ce să mai zic de ceilalți!

*

Întâmplarea potrivește bine lucrurile. Când le potrivește.

*

Marile spirite se întâlnesc, dar și cele mărunte.

*

Problema nu este, în general, aici. Problema este de cele mai multe ori în altă parte.

*

Se cunosc oameni care au făcut studii superioare, au avut o situație foarte bună, au câștigat mulți bani și care, în același timp, au reușit în viață.

*

A spune că un paradox conține întotdeauna un adevăr nici măcar nu mai este paradox.

*

Nu există nici o rațiune ca să aibă o rațiune.

*

Toate epocile sunt revolute.

*

Fotografii buni se recunosc după faptul că nu-ți cer să zâmbești.

*

Încurajat de insucces, s-a apucat iar de lucru.

*

A fost odată un acrobat extraordinar. Își punea în echilibru pe bărbie o prăjină și se cățăra pe ea.

*

Viitorul este o tradiție. Cât timp se va păstra oare?

*

În politică, e de preferat să votăm pentru o Cameră a Imunelor.[1]

*

Contemporanii nu rămân așa multă vreme.

*

Ceea ce nu s-a schimbat e schimbarea. Și totuși...

*

Cum zicea un bătrân fierar: „Nicovalele durează mai mult decât ciocanele."

*

Regresăm în direcția cea bună.

*

Iadul nu dovedește existența cerului.

*

Boschetar: logica celei de-a treia părți excluse.

---

[1] *En politique, votons de préférence pour une chambre des impairs.* Joc de cuvinte intraductibil, pornind de la *Chambre des Pairs* („Camera Lorzilor"); celălalt sens al lui *pair* este „cu soț/par", iar antonimul lui, *impair,* înseamnă și „gafă/boacănă" (n.t.).

*

Există oameni care mor și au dreptate.

*

Am cunoscut un negru care a scris un roman, fără să aibă nevoie de autor. Și un alt tip, care era atât de sensibil la greșelile de ortografie, încât le observa chiar și în conversații.

*

Matta zicea: suntem cu toții mutilații Universului. Dumnezeu e proteza noastră.

*

Teroarea este omenească.

*

Umanistul este cel care nu iubește cu adevărat animalele.

*

Cu cinci ani înaintea naufragiului *Titanicului*, s-a luat hotărârea construirii lui. În același an, aisbergul care avea să-l scufunde s-a desprins din banchiză.

*

Un fetus este scenariul unui om. Cine e regizorul?

TOT

Totul este în tot

Limbile noastre sărăcesc din ce în ce mai tare. În curând, vom vorbi în disperanto.

*

Apropo de moartea, în Afganistan, a comandantului Massoud, ucis de un cameraman care se ținea după el de câteva zile ca să-l filmeze, a apărut o nouă meserie: cea de ziarist-sinucigaș.

*

A șovăit multă vreme, cel puțin douăzeci de ani, până să-și ucidă tatăl. Când l-au întrebat care a fost motivul faptei, a răspuns că nu putea să-și ierte tatăl pentru că dăduse naștere unui asasin.

*

Traduttore traditore este o formulă excelentă și, ca dovadă, nu poate fi tradusă.

*

Pentru unii, cultura e floare la ureche. Pentru alții, este o ureche.

*

Undeva, prin Neanderthal, se află neantul.

*

Ce e prea cult strică.

*

Nu ne scăldăm de două ori în același Heraclit.

*

Un copil zicea despre vremea dinainte de nașterea lui: „Pe când eram încă mort."

*

Adevăr de partea asta a Pirineilor, eroare de partea cealaltă. Această cugetare a lui Pascal reprezintă un mare adevăr, dar de care parte a Pirineilor?

*

Un tip și-a deschis un magazin de sicrie de ocazie. Ideea era originală. Doar cu aprovizionarea stătea rău.

EGAL=ARE

colțul științelor

52,71% dintre statistici sunt false.

*

Astrofizicienii sunt pe cale să măsoare viteza întunericului. Se pare că e în creștere.

*

Dacă trei laturi ale unui triunghi sunt egale, tot așa va fi și a patra.

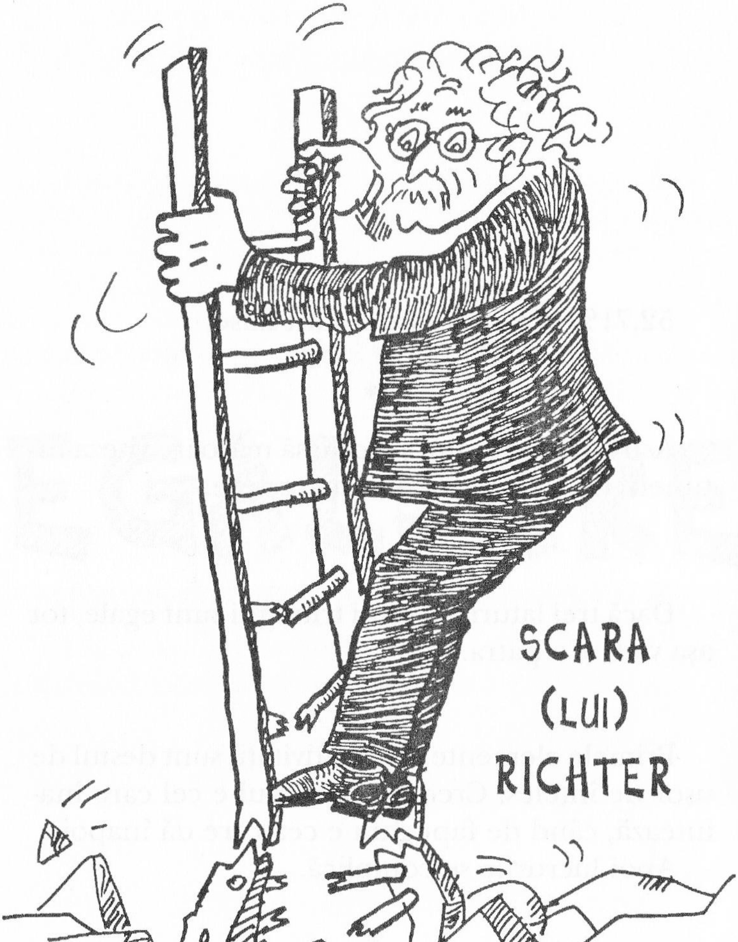
*

Primele elemente ale relativității sunt destul de ușor de înțeles. Credem că trenul e cel care înaintează, când de fapt gara e cea care dă înapoi.

Apoi lucrurile se complică.

*

Graffiti citit într-un WC public: S-O FOCLE PE MĂ-TA.

SCARA
(LUI)
RICHTER

*

În Galileea a fost remarcat pentru prima dată fenomenul de rotație a Pământului.

*

Savanții, pentru Crăciun: CerNobel.

proverbe

La soră de caritate, frate de cruce.

*

Tot pețitu-i priceput.

*

Mai bine îți speli dinții în cimitir decât să mori în baie.

*

Titlul înseamnă bani.

*

Cheltuiesc, deci exist.

*

Trebuie să știi să îmbini plăcutul cu plăcutul și să te mulțumești cu mult.

*

Din două, alta.

*

Trebuie să-ți spui poveștile murdare în familie.

*

Fiecare pentru sine și Dumnezeu pentru el.

*

Secera și ciolanul.

*

Mai bine să-ți cadă pieptănele decât părul.

*

Loviturile de stat se sfârșesc întotdeauna cu stat la lovituri.

*

Chiar dacă e frumos, nu trebuie să ieși cu stiloul fără capac.

*

Mai bine mai târziu decât nici o fată.

*

Doica la trei prunci.

*

Toți oamenii sunt egali, în afară de femei.

*

Cine n-aude decât un sunet e sonat.

Radio și televiziune

Cu puțin noroc, în acest jurnal vă vom prezenta imagini de la groaznicul accident.

*

În meciul amical în care au avut de înfruntat pixurile, ouăle au încasat o papară.

*

Existau pe acolo vulcani, dar guvernul i-a lăsat să se stingă.

*

Mâine, sudul Franței va fi înnorat, cu precipitații frecvente. În rest va ploua.

*

Guvernul s-a declarat ferm în favoarea unui compromis. Și nu va umbla cu jumătăți de măsură! După ce s-au raliat la politica nealinierii, mai

rămâne să aflăm despre ce vor vorbi interlocutorii înainte de a deschide dialogul. Am reușit să reluăm inițiativa blocării discuțiilor, a declarat prim-ministrul, și de acum înainte trebuie să ne ferim să ne scoatem în evidență intențiile ascunse.

*

Nimic nu ne permite să confirmăm că această informație este imposibil de verificat. Așadar, o difuzăm cu toată rezerva.

*

Ar fi, fără îndoială, prematur să vorbim despre o întârziere în punerea în aplicare a acestei măsuri.

*

Am apărut la televizor. Am avut jumătatea mea de ceas de glorie.

*

Franța s-a calificat pentru Sfârșitul Lumii.

*

Imagini pe care ne-ar plăcea să le vedem mai rar.

*

Autentice:

Pe 25 septembrie 2001, la RTL: „Președintele republicii a adus un omagiu Harpiilor[1].“

*

Îl vom asculta acum pe purtătorul de cuvânt al majorității tăcute.

*

Un ofițer de jandarmi, pe TF1: „Deraierea a fost semnalată imediat. Ajutoarele au sosit foarte repede, dar trebuie să spun că primii salvatori au avut un compartiment minunat.“

*

În marea ei majoritate, presa a fost unanimă.

*

La televizor, într-un reportaj, un travestit declara: „Aveam un prieten. În mine, o căuta pe mama lui.“

*

Tot la televizor, un tip de vreo șaizeci de ani declara: „Am suferit multă vreme de timiditate. A trebuit să vină războiul ca să mă vindec.“

---

[1] În loc de *Harki*-lor (n.a). Membrii unui corp auxiliar al armatei franceze din Algeria (n.t.).

Antichități

știu că nu știu
nu știu că știu

În Antichitate, ușile caselor din Atena se deschideau spre exterior. Dat fiind că străzile erau înguste și șerpuite, locuitorii băteau în propriile uși *înainte* de a ieși din casă, ca să nu izbească vreun trecător.

*

Oamenii din Uqbar (Irak), care în secolul al VIII-lea era stat independent, interziceau copulația *și oglinzile*, ca să nu crească numărul populației.

*

În secolul al XVII-lea, don Francisco de Pareja, alcadele din Zacatecas (Mexic), a declarat că prefera să ajungă în iad decât s-o sfârșească sărac în rai.

*

Un misionar din Canada era absolut încântat să propovăduiască printre indieni o credință pe care el însuși nu o avea.

*

În primele secole ale erei creștine, se zvonea că pe țărmul Mării Moarte exista o statuie de sare în formă de femeie, soția lui Lot. Călătorii chiar povesteau că în fiecare lună, la un moment dat, pântecele ei se colora în roșu.

*

În Evul Mediu, în întreg Orientul Mijlociu, ghizi musulmani le arătau călătorilor locuri celebre ale mitologiei biblice sau creștine. Astfel, puteau fi văzute bucăți din Arca lui Noe, leagănele câtorva patriarhi, coșul de nuiele în care fusese abandonat Moise și chiar moscheea în care se născuse Isus.

*

A existat în China un împărat atât de leneș, încât, ca să facă dragoste cu concubinele, le punea să stea deasupra lui, într-un car cu roți inegale. Astfel, zdruncinăturile îl scuteau de osteneală.

*

Confucius a așezat munca de vizitiu printre activitățile spirituale superioare. La fel, în tradiția indiană, Krishna, care este zeul Vishnu coborât pe pământ, e vizitiul lui Arjuna. Conducerea unui car era pe atunci o alegorie a conducerii lumii.

Care om din zilele noastre, când se așază la volanul mașinii, are senzația profundă că ar pune în mișcare și ar conduce o miniatură a Universului?

*

Un englez original din secolul al XIX-lea, Augustus Hare, a fost crescut de o mamă adoptivă, care îi oferea în fiecare an, de Crăciun, aceeași carte cu coperte roșii, *Primele noțiuni de arhitectură.*

Când englezul a împlinit treizeci și șase de ani, mama lui a făcut un atac cerebral, în urma căruia a rămas cu un braț paralizat. Augustus Hare povestește că, treptat, brațul a revenit la viață, dar o viață independentă, imposibil de controlat. Femeia trebuia să fie supravegheată în permanență, pentru că mâna putea să o apese pe pântec sau chiar să o strângă de gât. Nu putea fi lăsată singură, decât dacă i se lega zdravăn brațul de căpătâiul patului.

Tot Augustus Hare vorbește despre o altă femeie, care s-a trezit brusc în toiul nopții, cu senzația că cineva se preumbla agale prin camera ei. Simțea cum se mișcau niște mâini peste cuvertură și auzea cum zăngăneau niște obiecte. A mai simțit și niște izbituri surde în lemnul patului și atunci a leșinat. Când și-a venit în fire, și-a dat seama că majordomul ei, într-o criză de somnambulism, aranjase deasupra patului o masă pentru paisprezece persoane.

*

În secolul al XVII-lea, în Scoția, Sawney Beane, soția și copiii lui, împreună cu numeroșii lor nepoți, trăiau în mare mizerie, într-o peșteră. Se hrăneau cu carnea călătorilor pe care reușeau să-i prindă. Au fost arestați, condamnați la moarte și executați. Toți, chiar și sugarii.

*

Un om de stat englez, Charles James Fox, a murit în 1806, destăinuindu-i soției, pe patul de moarte: „O să-ți spună Trotter." Dar nu s-a aflat niciodată ce a vrut să zică și nici cine era Trotter.

*

Pe 17 aprilie 1782, la Londra, o oarecare doamnă Fitzherbert a mers la teatru să vadă *Opera de trei parale.* Sala a izbucnit în râs când a apărut pe scenă un actor celebru, Bannister, în rolul lui Peachum. Doamna Fitzherbert a râs și ea, ca toată lumea, dar nu s-a mai putut opri. Înainte de sfârșitul actului doi, a fost rugată să părăsească sala. Era într-o miercuri seara. Doamna Fitzherbert a râs toată noaptea, toată ziua următoare și a murit vineri dimineața.

*

Kulacekhara, care a fost regele Keralei (India) în secolul al IX-lea, era atât de profund marcat de

poemele clasice, mai ales de *Ramayana*, încât de mai multe ori a încercat să intervină în poveste. De exemplu, a pornit înot către insula Ceylon, unde poemul zice că fiorosul demon Ravana o ținea prizonieră pe Sita, soția lui Rama. Iar altă dată și-a trimis trupele în ajutorul ei.

*

Victor Hugo povestește în *Oamenii mării* că anahoretul Crescentius a reușit să dărâme un templu al Dianei din inima pădurii de la Trèves doar țintuindu-l cu privirea timp de cinci ani la rând.

MICA REGINĂ

Sfântul Magloire, pentru a păstra bunele moravuri ale câinilor, a alungat cățelele de pe insula Serk.

Nu se cunoaște rezultatul.

*

Conform unei tradiții evreiești, Moise nu l-a văzut pe Dumnezeu pe muntele Sinai, pentru că nimeni nu poate vedea chipul Lui, ci doar l-a zărit trecând „din spate".

Prin urmare, Moise a văzut spatele lui Dumnezeu. Și atunci cum a știut că este vorba despre El? Cum L-a recunoscut din spate? Istoria nu spune nimic despre asta.

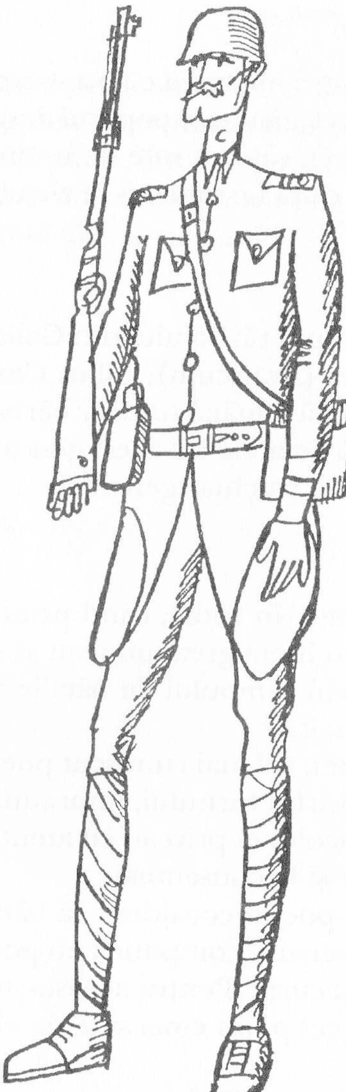
*

O altă tradiție evreiască, întru câtva heterodoxă, spune că Dumnezeu s-a transformat într-o iapă în călduri și s-a avântat acolo unde s-au despicat apele Mării Roșii, atrăgând după ea armăsarii egiptenilor, cu călăreți cu tot, apele închizându-se la loc peste ei.

*

Se spune că, în fiecare seară, Hans Christian Andersen prindea cu un ac pe sulul de la căpătâiul patului un bilețel pe care scria: „Nu sunt mort decât în aparență."

*

RĂZBOIUL CEL MARE

Când a simțit că moartea e pe aproape, Irod cel Mare, care știa ce gândește poporul despre el, a ordonat executarea câtorva sute de nevinovați, luați la întâmplare, ca să fie sigur că în ziua funeraliilor lui se vor auzi bocete.

*

Când, în timpul războiului din Galia, a cucerit orașul Bourges (Avaricum), Iulius Cezar a ordonat să le fie tăiată o mână tuturor bărbaților valizi care apăraseră cetatea, iar acest gest a fost considerat indulgent, ba chiar generos.

*

În Antichitate, în India, când prinții tamili se pregăteau de o luptă grea, puneau să se construiască în mijlocul câmpului de bătălie un turn de lemn foarte înalt.

În ziua luptei, cel mai cunoscut poet al regatului se urca în vârful turnului, împreună cu câteva ajutoare. De acolo, ei priveau cu atenție isprăvile combatanților și le consemnau.

Apoi, dacă poetul considera că bătălia merita să fie pusă în versuri, compunea un poem pe care îl recita în fața curții. Pentru aceasta, trebuia să fi fost capturați cel puțin cinci sute de elefanți.

*

În poemul indian *Mahabharata*, Yama, zeul morții, este descris ca fiind „alb și negru". În ultima lui

scrisoare, înainte de sinucidere, Gérard de Nerval scria: „Noaptea care vine va fi albă și neagră."

Pe de altă parte, într-o legendă din Mali se vorbește despre un rege care nu poate fi ucis decât de „o săgeată albă și neagră".

MAREA CIUMĂ ȘI MICA PACOSTE

Modernități

La începutul războiului dintre Irak și Iran, industriașii japonezi au obținut o victorie răsunătoare. Autoritățile irakiene au hotărât să le acorde celor care vor muri eroic funeralii naționale, cu discursuri și paradă militară. În plus, familiile lor aveau să primească o despăgubire echivalentă cu trei sute cincizeci de mii de franci, o pensie lunară și o Toyota nou-nouță.

*

Există la Lagos, în Nigeria, un imobil a cărui construire, începută în jurul lui 1975, a trebuit să fie întreruptă pentru că „s-au pierdut planurile". Și în Polonia, la Varșovia există un imobil neterminat din aceeași cauză. În ambele cazuri este vorba despre o construcție foarte importantă. Există diverse aprecieri legate de aspectele alegorice ale fenomenului.

*

Un criminal în serie american a ucis și a *mâncat* peste o sută de persoane. A fost un mijloc radical de a combate suprapopularea – cu atât mai mult cu cât și criminalul a fost executat.

UN GOL DE AER

OZON

Gaura din stratul de ozon

*

La Paris, la Salonul Cărții din 2001, un tip care ținea în mână un dosar subțirel se ducea pe la standuri și zicea: „Uitați, cred că vă interesează, este vorba despre influența recentelor apariții ale Fecioarei Maria asupra istoriei civilizației omenești."

*

În China, în 1969, pe când Revoluția Culturală era în plin avânt, s-a luat hotărârea ca mașinile să treacă pe roșu și să se oprească pe verde. Într-adevăr, roșul e culoarea revoluționară, care impune mersul înainte, în vreme ce verdele rămâne burghez.

*

În 1958, în timp ce se turna în Africa filmul *Rădăcinile cerului*, după romanul lui Romain Gary, a avut loc un incident destul de grav între producătorul Darryl Zanuck și actrița Juliette Greco, care, din motive personale, a refuzat să mai iasă din casă.

S-a luat hotărârea să se toarne la Paris, în studio, scenele care nu mai puteau fi turnate în Africa din cauza acestui conflict. Dar la scene era obligatoriu să participe niște pigmei. Prin urmare, li s-a cerut să meargă la Paris. După tratative îndelungate, tribul a decis să trimită la Billancourt o delegație care să stabilească dacă „apa și aerul sunt bune". În această expediție, a pornit însuși șeful tribului, însoțit de încă un pigmeu.

După ce au cercetat și au analizat locul, cei doi bărbați, au ajuns la concluzia că apa și aerul nu erau bune. S-au întors în Africa și i-au spus lui Zanuck că pigmeii refuză să meargă acolo. Iar Zanuck a trebuit să modifice scenariul.

*

La vârsta de 101 ani, Alexandra David-Neil și-a notat în agendă: „Să nu uit să-mi prelungesc pașaportul."

*

În Polonia, pe vremea regimului comunist, se dădeau următoarele sfaturi:
„Nu gândi.
Dacă gândești, nu vorbi.
Dacă vorbești, nu scrie.
Dacă scrii, nu publica.
Dacă publici, nu semna.
Dacă semnezi, nu te mira."

*

Există în Italia un bărbat, se pare că de viță princiară, care adună minuțios toate părțile din corpul lui, chiar și pe cele betege, desprinse sau tăiate: fire din barbă, păr, unghii de la mâini și de la picioare, o geană care cade, ceara din urechi. Toate aceste părticele din el sunt înmormântate într-un cavou splendid, înălțat anume în acest scop, în grădina palatului său. Vara, la plajă, bărbatul are mare grijă

să nu piardă nici o cojiță de piele arsă de soare. Le adună pe toate și le păstrează, ca să le depună apoi cu fast în mormânt.

*

La moartea unui aristocrat rus care, după Revoluția din Octombrie, se retrăsese într-un mic castel din regiunea Clermont-Ferrand, s-au găsit într-o valiză toate lamele cu care se răsese pe parcursul vieții. De fiecare era atașat cu un elastic un bilețel pe care scria data la care fusese folosită.

*

În 1986 a fost consemnată ciocnirea dintre un avion și un pește, la câteva minute după ce aparatul decolase de pe aeroportul din Yakutat, Alaska. Pe geamul cabinei au fost descoperite o pată de grăsime și solzi. La anchetă, ofițerul Paul Bowers a relatat că Boeingul 737 dăduse peste un vultur care ținea în gheare un pește. „S-a impus legea junglei", a spus Paul Bowers. „Văzând că se apropie o pasăre mai mare decât el, vulturul a dat drumul prăzii."

*

Un geograf s-a aventurat de curând într-o zonă puțin cunoscută din Canada, având ca ghid un indian. Într-o seară cei doi s-au rătăcit și geograful a spus:

— Ne-am pierdut.

Indianul l-a corectat:
— Satul e pierdut.

*

În 1983, la Praga, în timpul turnării filmului *Amadeus* al lui Milos Forman, a sosit un pitic englez, un actor angajat pentru film. A fost cazat la hotelul International, dar camera era la etajul 16. Piticul a intrat în ascensor și nu a reușit să ajungă la buton. Înfuriat, a ieșit din lift, convins că era vorba despre o șicană. A declarat că părăsește pe loc hotelul și a pretins să fie anunțată Ambasada Marii Britanii.

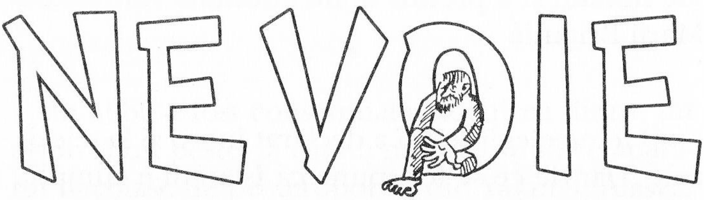
*

O femeie egipteană a declarat într-o zi la televizor: „Dar de ce se tot spune că Islamul e cumplit pentru femei? Ce altă religie îți îngăduie să te măriți cu un bărbat însurat?“

*

Londra a anunțat în 2001 că închide Agenția pentru OZN-uri. Acolo fuseseră angajate aproape o mie cinci sute de persoane. Dar deocamdată nu se mai arată farfurii zburătoare.

*

OM ÎN NEVOIE

FEMEIE ÎN ÎNTÂRZIERE

În aprilie 1983, un indian a încercat să se sinucidă înghițind șoricioaică. N-a murit, pentru că otrava era veche și își pierduse puterea. A fost dus la o farmacie, unde l-au îngrijit și l-au pus pe picioare. Ca să sărbătorească evenimentul, prietenii lui au organizat o petrecere, dar au cumpărat prăjituri care, din nefericire, erau stricate. Au murit toți.

*

Acum vreo patruzeci de ani, o doamnă vârstnică din Geneva mergea în fiecare zi cu tramvaiul și se așeza pe o perniță pe care o avea la ea. Într-o zi, pe scaun era un cui și pernița a crăpat. Doamna a demarat o procedură complicată, pretinzând despăgubiri de la compania de transporturi. În cele din urmă, după atâtea insistențe, a ajuns chiar să fie primită de directorul general, căruia i-a explicat situația.

— Dar, doamnă, a strigat el, iritat, pentru că era ocupat până peste cap, de ce m-ați deranjat pentru atâta lucru? O să vă înlocuim pernița și gata!

— E imposibil, a spus doamna, și de aceea cer despăgubiri mari.

Și i-a explicat directorului că pernița fusese umplută de soțul ei înainte de a muri, obiectul pe care se așeza ea în fiecare zi conținând acea ultimă suflare a omului iubit.

Nu se știe dacă a avut câștig de cauză.

*

Ziarul *Madrid* din 16 iulie 1958 a anunțat că într-o închisoare din Praga se afla un nebun poliglot extraordinar. Omul vorbea la perfecție toate limbile europene, precum și japoneza. În plus, inventase șaisprezece limbi noi, fiecare cu sintaxă completă și un vocabular de zece mii de cuvinte. În fiecare caz, gramatica era elaborată cu mare rafinament. Pentru a demonstra perfecțiunea creațiilor lui, a tradus *Biblia* într-una dintre limbile inventate.

*

Acum vreo treizeci de ani, în sudul Franței trăia un descendent al unei mari familii care, fiind ruinat și în imposibilitate de a le plăti pe slugi, se îmbrăca într-o livrea de valet ca să-și lustruiască încălțările.

*

În anii '60, un bărbat a cumpărat un mare stoc de timbre antituberculoză expirate. Le-a dus în Africa și le-a vândut indigenilor, recomandându-le să și le lipească pe trup ca să se apere de tuberculoză. Ceea ce indigenii au și făcut, cu toate problemele pe care treaba asta le-a ridicat, pentru că timbrele se dezlipeau tot timpul.

*

BĂRBAT SUSȚINÂNDU-ȘI PLÂNGEREA

BĂRBAT CARE (SE) POARTĂ FRUMOS

În 2003, în timpul epidemiei de pneumopatie virală, mulți preoți catolici, mai întâi din Asia și apoi de peste tot, au refuzat să-i primească pe credincioși la spovedanie.

*

În anii '50 și '60, pentru a se debarasa definitiv de anumite grupuri de indieni din jungla amazoniană, le-au fost parașutate pături impregnate cu virusul gripei.

*

O femeie din Paris are apartamentul plin de plante pe care le îngrijește cu mare afecțiune. Și mai ales le oferă în fiecare zi, ca îngrășământ, propriile excremente. Dar ea alege alimentele în funcție de planta care le va primi a doua zi, știind că una detestă condimentele, alta nu suportă usturoiul, iar alteia îi priește grozav brânza. Astfel, nu face altceva decât să își aleagă hrana în funcție de plantele ei – cărora, de altfel, se pare că le merge de minune.

*

International Herald Tribune a anunțat în aprilie 1982 crearea unei societăți californiene, Heavens Union, care are ca obiect trimiterea de mesaje morților pe lumea cealaltă. Mesagerii sunt persoane de încredere, care suferă de o maladie incurabilă. Ei se mulțumesc să citească o dată mesajul, fără

să-l învețe pe de rost. Prețul este de 60 de dolari pentru 100 de cuvinte, dacă nu este o „prioritate". În acest caz, prețul este de 100 de dolari pentru 50 de cuvinte. Domnul Sabor, directorul agenției, precizează că refuză mesajele care conțin insulte, precum și pe cele destinate iadului. În majoritatea cazurilor, este vorba despre mesaje adresate rudelor. Sunt mulți și cei care li se adresează lui John Kennedy, John Lennon sau Rudolph Valentino. Domnul Sabor precizează, de asemenea, că refuză mesajele adresate unor câini morți. „*That would be making a farce of it*"[1], spune el.

*

În timpul revoluției mexicane, în 1911, un bărbat cu un chip deosebit de frumos (de altfel, a fost arestat în casa unei femei) le-a dat soldaților din plutonul de execuție câte o monedă de argint, cerându-le să nu tragă în cap, ca să rămână frumos și după moarte. Soldații i-au făcut pe plac. Numai că bărbatul uitase să-l mituiască și pe ofițerul care comanda plutonul. Acesta i-a sfărâmat capul cu lovitura de grație.

*

La Berlin există două cimitire pentru câini, unul pentru protestanți, altul pentru catolici.

---

[1] „Asta ar însemna să transformăm totul în farsă" (n.t.).

*

În Iran, fiica unui mafiot bine-cunoscut nu a fost primită la examenul de admitere la medicină, pe motiv că tatăl ei este hoț.

Fata s-a plâns tatălui. Acesta a mers imediat în altă cameră și, considerându-se dezonorat, s-a sinucis, înjunghiindu-se în burtă.

Din cortegiul funebru au făcut parte o mie de mafioți.

*

Tot în Iran, în timpul războiului împotriva Irakului, exista un minister al Înălțării la Ceruri a Martirilor. Familiile tinerilor uciși în luptă puteau merge acolo. Li se arăta în ce parte a paradisului se afla dispărutul și li se dădeau un certificat și o pensie.

*

Pe timpul apartheidului, în Africa de Sud, unii câini era dresați să muște doar negri.

*

În Iran e posibilă „căsătoria provizorie“ între o femeie și un bărbat, chiar dacă bărbatul este deja însurat. Este vorba despre o simplă înțelegere particulară între cei doi parteneri.

Din 1979, de la Revoluția Islamică, femeile trebuie să poarte fie *tchador*-ul, fie un șal care să le acopere părul. Cele mai multe dintre ele, de cum

ajung acasă, se debarasează imediat de aceste veșminte obligatorii.

Unele dintre cele care aveau în casă un bucătar l-au „însurat“ cu fiicele lor, ca să facă parte din familie și astfel să poată vedea fără riscuri părul descoperit al stăpânei casei.

*

În Japonia, pentru ca un tânăr să fie primit în rândurile luptătorilor de sumo, *sumotori*, trebuie să aibă o înălțime de cel puțin 1,73 m. Au existat candidați care au pus pe cineva să-i lovească zdravăn în creștet cu o scândură, ca să facă cucui și să aibă înălțimea cerută la măsurare.

*

Se pare că la farmacia Vaticanului se înregistrează cea mai mare vânzare de tranchilizante.

*

Un colecționar american și-a procurat un neg extirpat care fusese al lui Elvis Presley.

*

*

În Iran, fiica unui mafiot bine-cunoscut nu a fost primită la examenul de admitere la medicină, pe motiv că tatăl ei este hoț.

Fata s-a plâns tatălui. Acesta a mers imediat în altă cameră și, considerându-se dezonorat, s-a sinucis, înjunghiindu-se în burtă.

Din cortegiul funebru au făcut parte o mie de mafioți.

*

Tot în Iran, în timpul războiului împotriva Irakului, exista un minister al Înălțării la Ceruri a Martirilor. Familiile tinerilor uciși în luptă puteau merge acolo. Li se arăta în ce parte a paradisului se afla dispărutul și li se dădeau un certificat și o pensie.

*

Pe timpul apartheidului, în Africa de Sud, unii câini era dresați să muște doar negri.

*

În Iran e posibilă „căsătoria provizorie" între o femeie și un bărbat, chiar dacă bărbatul este deja însurat. Este vorba despre o simplă înțelegere particulară între cei doi parteneri.

Din 1979, de la Revoluția Islamică, femeile trebuie să poarte fie *tchador*-ul, fie un șal care să le acopere părul. Cele mai multe dintre ele, de cum

ajung acasă, se debarasează imediat de aceste veșminte obligatorii.

Unele dintre cele care aveau în casă un bucătar l-au „însurat“ cu fiicele lor, ca să facă parte din familie și astfel să poată vedea fără riscuri părul descoperit al stăpânei casei.

*

În Japonia, pentru ca un tânăr să fie primit în rândurile luptătorilor de sumo, *sumotori*, trebuie să aibă o înălțime de cel puțin 1,73 m. Au existat candidați care au pus pe cineva să-i lovească zdravăn în creștet cu o scândură, ca să facă cucui și să aibă înălțimea cerută la măsurare.

*

Se pare că la farmacia Vaticanului se înregistrează cea mai mare vânzare de tranchilizante.

*

Un colecționar american și-a procurat un neg extirpat care fusese al lui Elvis Presley.

*

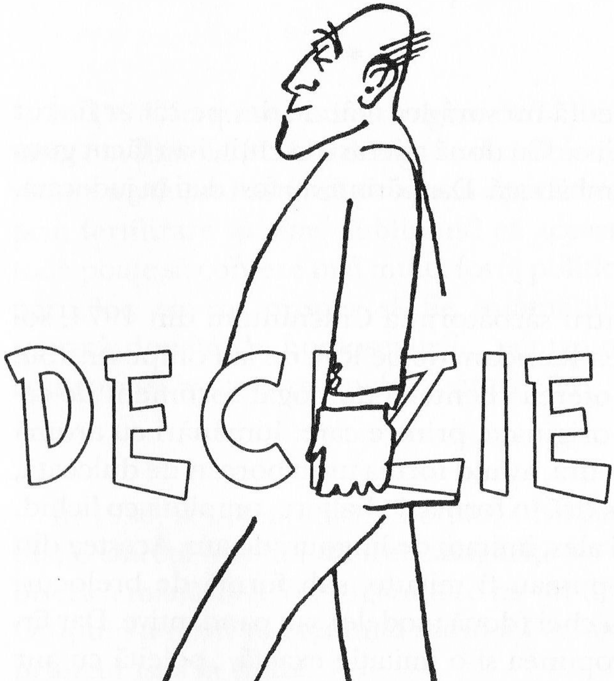
BĂRBAT LUPTÂND CU ADVERSITATEA

UITARE

CĂZÂND ÎN UITARE

BĂRBAT SUSȚINÂND O TEZĂ

BĂRBAT LUÂND O DECIZIE

S-au fabricat pitici pentru grădini care trag vânturi când te apropii de ei.

*

O fetiță nu surâdea atât de des pe cât ar fi vrut părinții ei. Cu două tăieturi de cuțit, i-au făcut gura mai zâmbăreață. Dar părinții au fost dați în judecată.

*

Pentru sărbătorirea Crăciunului din 1974, societatea Ramdam de pe Rue de la Pompe nr. 130, Paris, oferea clientelei un bogat sortiment de cadouri originale, printre care: lumânări cu aromă de zmeură, având forma unui borcan de dulceață, o clepsidră în formă de haltere, umplută cu lichid, și, mai ales, imitații de lingouri de aur. Acestea din urmă puteau fi micuțe, sub formă de brelocuri pentru chei (două modele) sau pandantive. Dar firma propunea și o imitație exactă, „poleită cu aur fin“, având forma și dimensiunile unui lingou adevărat, „așezat într-o casetă în formă de carte îmbrăcată într-o foarte frumoasă imitație de piele bordo“. Prospectul preciza că, „desigur“, aceste imitații de lingouri nu au aceeași valoare cu originalele.

*

O anchetă efectuată în 1975 a arătat că femeile care au televizor cântăresc cu 2-3 kilograme mai mult decât cele care nu au. De atunci încoace, si-

tuația nu s-a ameliorat, din cauza înmulțirii numărului de canale.

*

În 1978, în cursul unui congres de la Universitatea din Illinois, SUA, o delegație de lesbiene americane a salutat nașterea primului copil conceput prin fertilizare *in vitro*. Subliniind că această metodă poate să confere mai multă forță politică grupării lor, ele au propus să fie însămânțate cu spermă donată de homosexuali, „pentru a evita controversele cu persoanele căsătorite".

*

În 1936, la începutul Războiului Civil din Spania, o stareță însoțită de trei călugărițe s-a dus la biserica mânăstirii lor, rugându-se pe tot drumul. Grupul s-a oprit în fața unei statui a Fecioarei cu pruncul Isus în brațe.

La un semn al stareței, cea mai solidă dintre maici s-a apropiat de statuie și a lipit vârful dălții de un anumit punct, apucându-se să bată în ea cu ciocanul, pe când celelalte maici continuau să se roage. A reușit să desprindă pruncul și l-a pus în brațele stareței, care s-a înclinat în fața Fecioarei și i-a spus:

— O să ți-l înapoiem după ce-o să câștigăm războiul.

Și, într-adevăr, i l-au înapoiat.

*

Primul francez căruia i-a fost făcut transplant de inimă, un marsiliez, mergea în fiecare an la părinții tânărului a cărui inimă se afla acum în pieptul lui, tânăr care fusese victima unui accident de circulație. Și în fiecare an mama celui dispărut stătea două-trei minute cu urechea lipită de pieptul bărbatului, ca să asculte cum bătea inima fiului ei.

*

În 1981, radio Teheran a anunțat că ayatollahul Khomeiny primise în audiență și felicitase o mamă islamică pe care telespectatorii o văzuseră bucurându-se în public de execuția fiului ei, membru al Peykar-ului (partid marxist-leninist).

*

În 1980, o expediție arheologică mexicană s-a instalat în Yucatan pentru o perioadă destul de lungă. Din echipă făceau parte și bărbați, și femei. Muncitorii au construit barăcile arheologilor, dar au uitat de WC-uri. Li s-a atras atenția și au promis că vor face ce trebuia. Într-adevăr, până a doua zi a fost săpată o groapă. Dar groapa, așezată între patru stâlpi, fără nici un fel de izolare, era exact în fața barăcilor. A fost atenționat din nou șeful muncitorilor, care a spus că a înțeles și că, în ziua următoare, totul va fi în ordine. Însă a doua zi, groapa era tot acolo; nu se vedea nici o perdea,

nici un perete, în schimb de unul dintre stâlpi era agățată o mască.

*

Multă vreme, reputația lui Beria printre conducătorii sovietici a fost cumplită. Fiul lui a încercat să explice într-o carte că, de fapt, tatăl lui nu făcuse altceva decât să asculte de ordinele lui Stalin.

Stalin, care voia să se debaraseze de ginerele lui, i-a dat această sarcină lui Beria. Ginerele a fost executat.

Stalin l-a întrebat pe Beria cum a fost.

— Nimic deosebit, a zis Beria.

— A spus ceva înainte să moară?

— Da, a strigat „Trăiască Stalin!“, a răspuns Beria.

— Ia uite, nemernicul, a zis Stalin. A mințit până în ultima clipă.

*

Similar, se povestește că Saddam Hussein a ordonat executarea unuia dintre cei mai buni prieteni ai lui. S-a dus în vizită la văduvă – care știa că el însuși ordonase execuția – și a găsit-o plângând.

— Nu plânge, i-a spus Saddam. Tu trebuie să-mi prezinți mie condoleanțe.

Și a plâns o zi și o noapte.

E PESTE PUTERILE MELE

E DEPARTE DE A FI NĂTÂNG

În anul 2000, un partid hinduist de extremă dreaptă, foarte conservator, a propus Parlamentului indian să creeze un sistem care să permită venirea în India a vacilor nebune din Anglia, pentru ca acestea să-și poată sfârși zilele în cele mai bune condiții posibile.

*

La stația de metrou Charles-Michels, o femeie se apropie de intrare, scoate cheile din buzunar, întinde brațul, se răzgândește brusc și-i spune fetiței care era cu ea: „Uite, așa pățesc de fiecare dată: când intru la metrou, scot cheile, iar când ajung acasă, întind biletul spre broască.“

*

În 1972, un african mic de statură a rămas încremenit mai mult de două ore într-o poziție impecabilă de drepți (cu bărbia ridicată și pumnii strânși), în galeria cu magazine din Palatul de Justiție de la Paris. Nimeni, nici măcar medicul Palatului, nu a reușit să-l scoată din această stare aparent cataleptică. A venit echipa de salvare a poliției, care l-a dus la Hôtel-Dieu, unde a primit îngrijiri. Nimeni nu știe ce s-a întâmplat după aceea.

*

În 1973, directorul general al unei firme din Courçon d'Aunis, din Charente-Maritime, domnul

Louis Sacré, în vârstă de șaizeci și doi de ani, a convocat în biroul lui nouă ziariști și le-a explicat cu ce probleme financiare se confrunta firma lui. Apoi, înainte ca ziariștii să poată interveni, a luat o foarfecă și și-a tăiat lobul urechii stângi.

Cu fața mânjită de sânge, domnul Sacré a declarat:

— Acum sper că oficialitățile or să-mi vină în ajutor.

*

În 1974, în *Elle* a apărut informația că vreo cinci mii de americani au ales o metodă de slăbire radicală, și anume și-au blocat pur și simplu maxilarele ca să nu mai poată mânca. Blocajul, realizat prin intermediul unor fire metalice, permitea doar înghițirea fierturilor.

*

În februarie 2001, un șofer de taxi mi-a spus:

— Cei din sud, când văd un fulg de zăpadă, cad pe spate de groază. Vă amintiți când a fost gerul acela în Corsica, acum trei ani? N-a avut loc nici un atentat toată iarna! Își păstrau sticlele cu benzină pentru încălzire.

*

ECART

UN MARE ECART

șoarece

UN ȘORICUȚ

La Nashville, în SUA, a fost organizată în 2001 prezentarea unor copii pentru adopție. În cea mai mare parte, erau negri și latinoamericani. Au fost ferchezuiți și împanglicați, ca să fie cât mai atrăgători pentru eventualii părinți. Și totuși, din doisprezece câți erau, au fost aleși doar doi.

*

În câțiva ani (1996-2001), șaizeci și șapte de copii au fost uciși de gloanțe în școlile americane.

*

În Guineea, președintele Macias a decretat că rugăciunile trebuiau făcute „în numele președintelui Macias, al Fiului și al Sfântului Duh".

*

Pe insula Okinawa, în 1945, după cea mai cumplită bătălie, purtată în fiecare grotă existentă și cu peste două mii de piloți-kamikaze, civilii – pe care militarii japonezi i-au lăsat fără hrană – au primit în cele din urmă ordinul să se sinucidă (sinucideri colective au avut loc peste tot). Li s-au dat grenade cu care să se omoare, dar nu știau să le folosească. Au încercat să se omoare între ei, chiar și în familie. Tații au sfărâmat cu târnăcopul capetele copiilor și apoi au încercat să-și despice pântecele. Mulți s-au aruncat de la înălțime. Cucerirea insulei i-a costat pe americani douăsprezece mii de morți, iar pe japonezi șaizeci de mii.

*

În 2002, un virus făcea ravagii în instalația de aer condiționat a Palatului de Justiție din Montreal. Funcționarii și magistrații nu puteau sta la birou mai mult de trei ore pe zi, astfel fiind tărăgănate toate problemele judiciare.

*

În interiorul KGB-ului exista un organism secret care era și mai dur, GRV-ul. Când era selectat un candidat, i se spunea mai întâi:

— Intrarea costă o rublă, ieșirea – două.

Apoi era dus într-o sală de proiecție unde i se arăta un film cu un bărbat viu, legat de o scândură care era împinsă în cuptorul unui crematoriu. Filmul era mut, ceea ce-l făcea și mai înspăimântător.

I se spunea candidatului:

— Uite ce te așteaptă dacă trădezi.

Apoi se vedea coșul crematoriului și se făcea comentariul:

— În orice caz, doar pe aici vei ieși din GRV, ori ars de viu, ori mort.

Ceea ce însemna că, dacă murea din cauze naturale, trupul lui avea să fie incinerat. Cele două ruble care-i erau cerute reprezentau prețul incinerării.

*

În 1986, un bărbat a primit permisiunea să viziteze un ospiciu din Teheran. La plecare, bărbatul a spus:

— E fantastic! Femeile nu poartă vălul islamic și toată lumea strigă: Jos Khomeiny! Mi-ar fi plăcut să rămân acolo.

Umblă vorba că mai mulți opozanți au reușit să stea ceva vreme prin astfel de aziluri, unde s-au desfătat în voie.

La începutul regimului islamic, era interzisă muzica de orice fel. Orchestra simfonică din Teheran s-a trezit în șomaj. Li s-a semnalat conducătorilor că pregătirea acestor muzicieni costase mult și că riscau să-și piardă experiența din lipsa exercițiilor.

Muzicienilor li s-a ordonat să meargă să cânte pe front, în timpul războiului împotriva Irakului. În rândurile irakienilor erau și muzicieni care și-au adus instrumentele și au improvizat concerte împreună cu inamicii. Seara, între liniile frontului, răsuna muzică de Mahler și Debussy.

Muzicienii iranieni au fost rechemați la Teheran și trimiși să cânte în ospicii. Dar pacienții voiau să asculte cântece cunoscute. Muzicienii au fost siliți, astfel, să cânte muzică ușoară, sub bagheta dirijorului lor, și asta a durat un an întreg.

La Teheran, un pianist celebru a fost aruncat în închisoare. În celulă, el a continuat să exerseze zilnic, pe marginea mesei. Directorul închisorii l-a chemat în biroul lui și l-a întrebat ce făcea (pentru că era supravegheat).

— Am artrită, a răspuns omul. Trebuie să-mi dezmorțesc degetele.

FRAZĂ

o frază măreață

CUVÂNT

și un cuvințel

vorbă

O VORBULIȚĂ

CUVÂNT

ȘI UN CUVÂNT GROSOLAN

— Minți! i-a replicat directorul. Știm foarte bine cine ești. Spune sincer: ce faci?

Bărbatul a recunoscut că era pianist și că, într-adevăr, uneori „cânta".

— Nu-i nimic, i-a spus atunci directorul, conducându-l spre ușă. Știam asta. Poți continua. Dar ai grijă! Nu trebuie să cânți decât piesele permise!

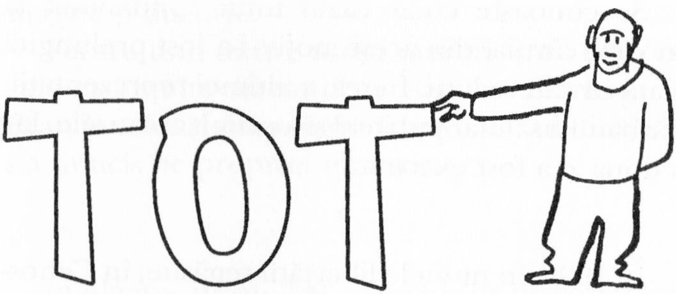
*

Cu ocazia zilei de 11 noiembrie 1995, președintele Republicii, Jacques Chirac, a hotărât să acorde Legiunea de Onoare tuturor veteranilor din Primul Război Mondial. Auzind vestea, trei dintre ei au murit de emoție.

*

În 1996, în Catalonia, un studiu a arătat că taxele de intrare pe autostrăzi costă mai mult comunitatea decât dacă autostrăzile ar fi gratuite. Motivul: ca să nu plătească taxa, șoferii preferă să o ia pe alte drumuri, care sunt mai periculoase. Și costul accidentelor depășește încasările de pe autostrăzi.

*

a „tot" atingătorul

În Iran se organizează un festival în timpul căruia, anual, trupe bine păzite de actori din rândurile deținuților de drept comun dau spectacole publice. Este una dintre puținele ocazii în care soțiile și copiii acestora pot să-i vadă, pe scenă, interpretând personaje mitologice sau istorice.

Se cunoaște chiar cazul unui condamnat la moarte căruia, din acest motiv, i-a fost prelungită viața cu câteva luni. În seara ultimei reprezentații, bărbatul a salutat publicul și a primit aplauzele. Iar a doua zi a fost executat.

*

În 1990, în numele libertății regăsite, în Cehoslovacia s-a deschis o filială a Ku Klux Klan-ului.

*

În Iran mai exista și un catalog al tinerilor martiri mutilați întorși din război, care erau propuși ca soți unor văduve. Li se dăruiau un frigider și o mașină de spălat, iar fotografia lor apărea în ziare.

Văduva prim-ministrului, care fusese ucis într-un atentat, s-a măritat cu unul dintre acești martiri.

*

Înainte de dezmembrarea Uniunii Sovietice, la frontiera cu Iranul se desfășura o contrabandă foarte aparte. Vodca din URSS era dată în schimbul *Coran*-urilor iraniene.

*

Unii dintre tinerii combatanţi iranieni au fost declaraţi morţi şi înălţaţi la rangul de martiri (cu certificat şi avantaje materiale pentru familie), deşi trăiau încă.

La întoarcerea lor, rudele au ezitat între dezamăgire şi bucurie.

Pentru unii dintre aceşti martiri, care erau de cele mai multe ori mutilaţi, viaţa era foarte grea. Erau în acelaşi timp şi morţi, şi vii. Unul dintre ei s-a sinucis pe propriul mormânt.

*

În Algeria, în anii '90, convoaie de măgari transportau mărfuri clandestine către Tunisia. Convoaiele nu erau însoţite de nici un om. Măgarul din frunte, care cunoştea drumul, avea pe urechi căştile unui walkman şi vocea înregistrată a stăpânului îl îndemna la mers.

*

În 1984, tot în Algeria, un băieţel s-a rănit la deget. Trebuia să i se grefeze o bucăţică din propria piele. Chirurgii l-au circumcis şi i-au grefat preputul.

*

LUP PRIVIT PRIN LUPĂ

În 1984, niște polițiști din SDEC travestiți în medici l-au anunțat pe președintele Camerunului că suferea de o formă foarte gravă de cancer și că nu mai avea de trăit decât trei luni. Președintele a fost dus la Villejuif, sub supraveghere, și a autorizat numirea succesorului său.

Văzând că nu mai murea, și-a făcut analizele. Mașinația a fost dată în vileag. Omul era sănătos tun. S-a întors în Camerun, unde a încercat să revină la putere, provocând un scandal, așa încât a fost arestat și executat.

*

În Iran, sub regimul islamic, se întâmplă să fie condamnată la moarte și câte o femeie. Dacă e fecioară, ea nu poate muri așa, pentru că ar ajunge în Rai.

Deci trebuie să fie violată legal, în ajunul execuției. Sarcina îi revine unui fel de călău. Cum adulterul este un mare păcat, se procedează la o „căsătorie provizorie", acceptată de tradiție, între călău și victimă. Ei trec apoi în camera în care are loc violul, ținând fiecare de capătul unei bucăți de lemn, ca să nu se atingă. În plus, ca să fie respectată cu strictețe legea islamică, bărbatul trebuie să le dea părinților victimei o sumă simbolică.

*

Actorul de comedie Stan Laurel s-a însurat de unsprezece ori. Trei dintre aceste căsătorii au fost cu aceeași femeie, care a trăit mai mult decât el.

Spre sfârșitul vieții, ea locuia într-un apartament destul de mic, împreună cu două pisici. Pe una dintre ele, mare și cu mișcări lente, o chema Ollie (ca pe Hardy). Pe cealaltă, slabă și săltăreață, o chema Stan. Cei care au văzut pisicile au observat la ele un comportament extraordinar. Tot timpul se luau la harță, își furau mâncarea și își răsturnau reciproc farfuriile – rămânând însă nedespărțite. Bătrâna era convinsă că erau reincarnarea lui Laurel și Hardy.

*

Secretara lui Hitler povestea într-un volum de memorii că el nu putea suferi prezența florilor, pentru că nu suporta să vadă cadavre.

*

În 2001, în Franța, un tânăr s-a adresat unui club în care se practica sexul cu schimbarea partenerilor, întrebând dacă putea veni cu o parteneră mai vârstnică. A primit aprobarea. Dar de fapt persoana era mama lui.

*

În Salvador, răpirea a devenit o practică atât de frecventă, încât au ajuns să fie răpiți și câinii.

*

Într-o lucrare publicată în 1930, *Despre inversiunea sexuală în formarea și determinarea sexelor*, doc-

torul H. Allaix oferă câteva informații interesante despre consecințele circumciziei.

El subliniază mai ales faptul că, „după unele studii efectuate asupra soldaților algerieni", circumcizia este una dintre cauzele inversiunii. Această tendință către sodomie se datorează „reducerii sensibilității mucoasei glandului, fiind nevoie de un contact mai brutal pentru a se ajunge la orgasm".

Doctorul Allaix se bazează pe următorul raționament analogic: „Dacă ochiul n-ar avea pleoapă, ar vedea tulbure. Prin urmare, percepția glandului neprotejat este tulbure!" – ceea ce explică deviațiile sexuale ale celor circumciși.

Dat fiind că inversiunea veritabilă duce la căutarea mirosului propriului sex și la evitarea mirosului sexului opus, la cei circumciși, și în special la evrei, se remarcă o „enormă dezvoltare a zonelor parasexuale, nas și buze [...], însoțită de dezvoltarea emisferelor cerebrale și diminuarea mandibulei."

Ca să folosim vocabularul științific precis al doctorului Allaix, circumcizia duce la o „cheratinizare a zonei balanoprepuțiale și la o diminuare a sensibilității din zonă [...]. Această obstrucție a detumescenței menține persoana circumcisă într-o stare permanentă de rut [...]. În ciuda remarcabilelor ei calități intelectuale, rasa evreiască n-a produs nimic permanent: nici artă, nici știință, nici civilizație."

*

Într-o *Conferință despre influența amorului asupra scrisului*, pe care a ținut-o în 1910, domnul Edmond Duchatel a informat auditoriul că scrisul femeii îndrăgostite are tendința să se încline, apoi să se culce. El a arătat că literele se îndesesc și se turtesc, devenind mici, exact ca o iubită cuibărită la pieptul celui drag.

*

În lucrarea *Mecanismul vieții*, publicată în 1894, doctorul J. Gouzer a studiat influența Lunii asupra mai multor activități omenești, în special asupra grevelor muncitorești. El a semnalat că în 1885, când era lună plină, au fost mai multe zile de grevă, ca de altfel și sinucideri sau atentate la pudoare.

Doctorul Gouzer a citat cazul unei „doamne franțuzoaice al cărei chip, pe lună plină, era simetric și foarte frumos“, iar în celelalte faze ale lunii, „ochii, nasul, gura i se lăsau într-o parte atât de mult, încât nu mai îndrăznea să se arate în lume“.

*

În martie 2003, în Siria s-a anunțat la radio că Jacques Chirac i-a cerut Papei să se instaleze împreună cu Colegiul Cardinalilor la Bagdad, care urma să fie atacat de trupele americane. Nici Jacques Chirac, nici Papa nu au confirmat această informație.

*

După spusele malgașilor, cameleonul se uită cu un ochi spre trecut și cu celălalt spre viitor. Dar malgașii nu spun cu care anume se uită în fiecare direcție.

*

O oarecare Émilie-Hermine Hanin, în cartea numită *Supertirani*, publicată în 1934, dezvăluie că inventase încă din 1917 o „capcană pentru avioane“, care ar fi „salvat multe vieți omenești în cazul în care Clemenceau ar fi folosit-o“.

*

În timpul războiului din Irak, câteva companii americane au obținut încă din martie 2003 contracte pentru reconstruirea unor clădiri dărâmate de bombardamentele americane. Într-una dintre aceste companii fusese asociat cu câțiva ani înainte Dick Cheney, care în momentul atacului era vicepreședintele SUA.

După cum se zvonește, câțiva oameni de afaceri americani reperaseră clădirile *înainte* de atac și își împărțiseră deja profitul.

Nu se știe dacă acele contracte mai sunt valabile.

RTIDĂ

SFÂRȘIT DE PARTIDĂ

11 septembrie

Detalii

În acea dimineață, un locuitor al New York-ului avea o întâlnire într-unul dintre turnurile de la World Trade Center. Era în metrou, pe drum, când trenul s-a oprit, fără nici o explicație.

A ieșit din stație împreună cu ceilalți călători, fără să aibă habar de cele întâmplate – și cel dintâi lucru care l-a izbit, înainte să vadă fumul care ieșea din primul turn, a fost numărul mare de oameni are se năpusteau în magazine, ca să-și facă provizii de hrană și băutură.

*

Ca să înlăture orice bănuială, atunci când și-au luat tichetul de îmbarcare, teroriștii au cerut să le fie înregistrați kilometrii suplimentari la care le dădea dreptul acel zbor. De asemenea, duceau cadouri pentru soțiile lor.

Se spune, dar faptul nu a fost confirmat, că unii dintre ei își înfășuraseră sexul în bandaje protectoare, ca să se poată bucura pe deplin de fecioarele din raiul lui Allah. Unul dintre ei a specificat în testament că la înmormântarea lui nu avea voie să participe nici o femeie însărcinată.

*

În turnuri, în vreme ce unele birouri începuseră deja să ardă, specialiștii în operațiuni financiare – care ghiceau că Bursa din New York avea să se prăbușească – continuau să facă afaceri, vânzând pe de o parte și cumpărând imediat pe de alta. Unii au pierit în timpul ultimelor tranzacții.

*

Din primele ore au avut loc negocieri aprige între amatorii care au filmat evenimentul și principalele posturi de televiziune. Imaginile prețioase se vindeau cât mai scump posibil. Pentru asta, au muncit pe brânci agenți specializați.

*

Înainte de sfârșitul primei zile, hotelurile din zonă își măriseră tarifele.

*

Diferite posturi de televiziune au difuzat imagini cu palestinieni care își manifestau bucuria în plină zi. Însă la acea oră în Orientul Mijlociu era deja întuneric. Să fi fost oare niște documentare din arhivă și, prin urmare, era vorba despre o manipulare menită să compromită imaginea palestinienilor? Nu s-a aflat încă.

*

La trei zile după atentate, s-au pus în vânzare tricouri cu imagini legate de eveniment.

*

Într-unul dintre turnurile care se prăbușeau, oamenii se îmbulzeau spre ieșire în beznă. Câțiva și-au aprins brichetele și s-a putut vedea câte ceva. Astfel au fost salvate niște vieți. La ieșire, unii spuneau: „Slavă Domnului că mai există fumători."

*

Aproape de Nisa, o fetiță de opt ani și-a întrebat mama: „De ce se îmbrățișează surorile gemene?"

*

Restaurantul *Windows of the World* de la ultimul etaj a fost, evident, distrus. Philippe Staib, unul dintre acționari, povestește că au murit o sută zece membri ai personalului (care erau deja acolo din cauza unor *business breakfasts*), dar doi bucătari au scăpat cu viață după o aterizare de la înălțimea de patru sute de metri. Căderea le fusese amortizată de o pernă de aer cald și de exploziile care se produceau dedesubtul lor.

*

Conform celor spuse de scenaristul Buck Henry, câțiva oameni au făcut fotografii din plan foarte

apropiat, cu niște disperați care se aruncau în gol și le-au folosit imediat pentru a realiza niște cărți de joc pe calculator. Aceste cărți de joc sunt foarte greu de găsit în prezent, pentru că au fost interzise rapid.

*

A doua zi după atentate, un jurnalist francez a spus: „Toate ziarele americane au subiectul ăsta pe prima pagină."

*

După două săptămâni, *Ground Zero* devenise un loc la modă, de care te puteai apropia doar dacă aveai relații sau plăteai scump de tot. Presa americană se plângea că numai norocoșii puteau merge să contemple spectacolul distrugerii. Se vindeau – destul de piperat – săculeți cu moloz.

*

La optsprezece zile după atentate, într-o seară, la Delhi, s-a anunțat că o cursă de pasageri de pe linia internă Bombay-Delhi fusese deturnată în zbor. Deturnată de cine? Și către ce aeroport? Nimeni nu știa nimic.

Toate celelalte zboruri au fost anulate. Aeroportul din Delhi a fost ocupat de forțele speciale.

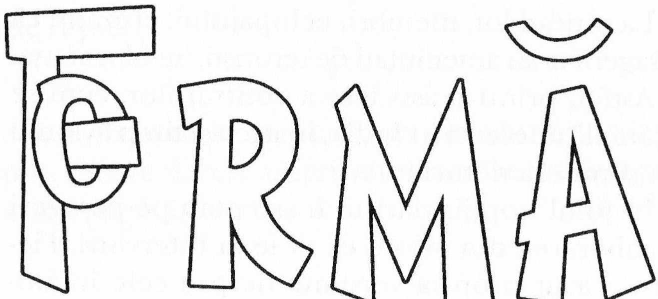
În cele din urmă, avionul a aterizat la Delhi la ora stabilită, în lumina proiectoarelor, și pasagerii au coborât liniștiți.

De fapt, nu se petrecuse nimic. Unor pasageri, aflați sub influența recentelor evenimente din 11 septembrie li s-a părut că era atacată cabina piloților.

La rândul lor, membrii echipajului, crezând că pasagerii erau amenințați de teroriști, au blocat ușa.

Astfel, printr-o asociere a contrariilor, cum se întâmplă adeseori în India, în același timp avionul era și nu era deturnat.

În toiul nopții, ziariștii îi așteptau pe pasageri la coborârea din avion, ca să le ia interviuri. Fiecare a avut propria versiune despre cele întâmplate, diferită de a celorlalți. Unii chiar îi văzuseră pe teroriști.

VICIU DE FORMĂ

ORMIEME

tulburări de memorie

Diferite întrebări

Ce face un polițist când cineva se apucă în fața lui să bată câmpii?

*

I se poate reproșa unui revoluționar că e dreptaci?

*

De ce s-ar teme găina plouată când e o rupere de nori?

*

Ne gândim la altceva?

*

A fost odată ca niciodată?

*

Unde merge ulciorul la apă?

*

Își amintește melcul de grindină?

*

Da' Victor Hugo ăsta nu-și mai lua și el concediu?

*

De ce n-a înviat Isus Marea Moartă?

*

De ce procesele verbale sunt întotdeauna în scris?

*

Sunt oare singurul pe care ea îl preferă?

*

De ce se zice despre un alergător spân că a învins la mustață?

*

Cine știe ce nu ne așteaptă în viitor?

*

De unde știm că între bare se află un gimnast cu simțul răspunderii?

*

Suntem singurii din Univers care se simt singuri?

*

Ce era înainte de a fi ceva?

*

Ce va fi după ce nu va mai fi nimic?

*

Ce varice lumea?

Cuvinte în libertate
(condiționată)

TOATE

UN PIC DIN TOATE

BĂNUIALĂ

O UMBRĂ DE BĂNUIALĂ

Parisul merită o masă[1].

*

Cum zicea Noe: După potop, noi.

*

La Sainte Trinité: un dieu trois.[2]
Ou encore: Dieu impair, le Fils et le Saint-Esprit.[3]

*

A fost o dată
o nădejde
și o bunătate.

---

[1] Aluzie la *Paris vaut bien une messe* (Henric al IV-lea) (n.t.).

[2] În traducere literală, „Sfânta Treime: unu, Dumnezeu, trei". Joc de cuvinte intraductibil, bazat pe pronunția aproape identică a lui *dieu* (Dumnezeu) și *deux* (doi) (n.t.).

[3] În traducere literală, „Sau mai poate fi: Dumnezeu fără pereche, Fiul și Sfântul Duh". Joc de cuvinte intraductibil: *dieu impair* (Dumnezeu fără pereche) și *deux impair* (doi fără pereche) (n.t.).

*

M(e)asochistă.
Tasochistă.
Sado-masochistă.

*

O democrasă socialistă.

*

Opera noică.

*

Cruci-ficțiunea.

*

O serată delivicioasă.

*

L-au declarat absint.

*

Zi și coapte.

*

Soare și piper.

*

Cei din turmă vor fi cei dintâi.

*

O rație funebră.

*

Sex lent: sexcelent.

*

Clientul meu n-a comis crima, e nervinovat.

*

Hanibal era antropofag?

*

Verbul divin trebuie crezut pe cuvânt.

*

Totul e împotriva ta, șamoa.

*

Surprins în flagrant delir.

*

Un TIR care merge la Sidon.

*

Merită să fii smerit.

*

Să nu ne paranicăm.

*

Evoluția filmelor X: ANAL+.

*

Câteva titluri

Roitor de dame.

*

Rintintin, câinele andaluz.

*

WC-ul doctorului Caligari.

*

M... (o, mor!)

DECOR

ÎN SPATELE DECORULUI

SF

ÎNCEPUTUL SFÂRȘITULUI

„Aproape" autentice

Rumoarea în numărul viitor.

*

Semnatul de alarmă.

*

Legea lui Neutron, apă de Polonie.

*

Nu, nu merg la spital! N-am chef să le servesc de cowboy medicilor!

*

Vreau o duzină de trandafiri cu un pic de spartacus în jurul lor.

*

Am organizat o gală pentru cei multiplicați în război.

*

Nu-i merge bine deloc. A fost silit să facă chiar și injecții cu curtezană.

*

Vino să vezi! În copac e un cazan tare frumos!

*

Cel mai mult dintre toate piesele muzicale îmi place *Torpedoul* lui Ravel.

*

E tare distrat. A făcut asta din nebăgare de teamă.

*

Domnule, permiteți-mi să vă derapez.

*

Într-o zi, a fost o inversă de ploaie.

*

Tata era belgian, dar s-a neutralizat francez.

*

Nu mănâncă decât jupe.

*

A făcut câteva sacrilegii la pian.

*

E o țară foarte bogată. Are oseminte de țiței.

*

Trebuia să se întâlnească mereu cu străini și, din nefericire, nu era troglodit.

*

Primii creștini trăiau în hecatombe.

*

A căzut ca musca-n fapte.

*

Argăsirea calmului.

*

Broasca gușii.

*

Îți dau vână liberă.

*

Nu luați pantofii ăștia, doamnă, că faceți varicelă.

*

A trebuit să-l internez pe bărbatu-meu. Suferea de o legiune cerebrală.

*

A fost operat de clavicula biliară.

*

E o meserie în care ai mereu picioarele lui Damocles deasupra capului.

*

Nu e un prunc obișnuit. A venit pe lume prin incinerare artificială.

*

Nu voia să fie scos țap iscălitor și-l înțelegem prea bine.

La sfârșit, câteva sfaturi

DE TA ȘAR E

Banii au, indiscutabil, un efect euforizant. De exemplu, dacă bag mâna în buzunar și ating un teanc gros de bancnote, imediat simt că mă liniștesc și îmi scade tensiunea. Acest gest e eficient și în cazul constipației.

*

Nu fumați. Au existat cazuri de sanatorii mistuite de flăcări din cauza unui muc de țigară care nu a fost stins cum trebuie.

*

Nu vă dezbrăcați în fața ferestrei deschise, mai ales dacă vă aflați pe stradă.

*

Nu există sfântul Napoleon în calendar. Dacă țineți morțiș ca pe odor să-l cheme Napoleon, puteți să-l sărbătoriți de Sfânta Elena.

*

Păziți-vă: cel mai des ne molipsim de afecțiunile de care ne-am putea lipsi.

*

Dacă mai binele e dușmanul binelui, mai răul nu e dușmanul răului.

*

Dumnezeu dă, iar tu bagă-n traistă.

*

Prima regulă a jocului este că se termină.

*

O zi pierdută e cea în care n-am găsit nimic.

*

Nu te înfuria pe obiecte, chiar dacă arată a oameni.

*

Să încercăm în primul rând să nu răspundem la întrebările care nu se pun.

*

Dacă faci un lucru, fă-l ca pe altul.

*

Nu trebuie să le facem rău oamenilor împotriva voinței lor.

*

Dacă îți place moartea, bucură-te de ea cât ești în viață.

*

Orice s-ar zice, nu e suficient să fii ignorant ca să reușești în viață. Mai trebuie să știi o grămadă de lucruri.

*

Unii pretind că există viață după moarte. Ei uită că există o viață înainte de moarte.

Cuprins

COLECŢIA RÂSUL LUMII

Detalii, dar nu numai. Picanterii, însă şi sensurile lor ascunse. Informaţii diverse, unele la limita credibilului, prezentate cu fineţe şi umor de un floretist clasicizat. Sfaturi, anecdote, extrase de jurnal, statistici – totul sub umbrela unei ironii înviorătoare. Cine citeşte această carte va afla de ce în Atena antică erai obligat să baţi la uşă înainte *să ieşi* dintr-o încăpere, care e influenţa Lunii asupra chipului femeilor, cum au decurs negocierile dintre cameramanii amatori şi televiziunile din New York în seara de 11 septembrie 2001 şi care sunt motivele pentru care locuitorii din Ukbar au interzis actul sexual *şi* oglinzile în secolul al optulea.

În aceeaşi colecţie:

Tibor Fischer
N-o citi dacă eşti prost

Christopher Buckley
Florence a Arabiei

ISBN 978-973-50-1549-7